

İnfaz Edilen İstiridye

– baharca · 22 Haziran 2018

<https://youtu.be/sqxbZq7d86Q>

keskin bir koku sarardı sahili
hemen kıyıda evin balkonundan
çiçekli masa örtüsüne usluca sinmiş
evcil bergamut kokulu çay demli demli uyurdu her sabah..
begonvil ve sardunya yaprakları aşklanır
çekiip giderdi bir kara bulut yağmurlarını bırakıp..
gözleri kayıp bir anne olurdu deniz o vakit
kara bahtlı talihi kem köpükleri çıldırmış
tutuşurdu
bilinmeyen mahcuplukla aşkın elleri
damarları yeşil parmak uçları titrek .
kollarındaki tüyleri sarı
elmacık kemikleri karaburun kadar uzaktı her yere..
geçip gidiyordu işte neşeli türkülerle insancıklar
yüreği gaip omurgası dövmeli bir eski tekneyle.
intiharda deniz kabukları
vurdukça kayalıklara itilmiş maviden
ne yazık..!
pijamalı bir çocuğun ıslak paçalarına tutunup
yaşamayı hayal ettikleri de olurdu
kulağına üfledikleri o denizin sesiyle uzun bir soluk alıp..
aklını yitirmiş olması gerekmez miydi zamanın
yorgunluktan sahile vurma
ayaklarına dolanıp yosunların..
bergamutlu o çay
o balkonun aşklanan yaprakları.
u ç u p gittiğinde martılar maviye
infaz edildiğinde istiridyeler incileri sökölüp karınlarından
nasıl nefes alırdı başlayan "o güzel" gün
bulanık bir mahcuplukla...bb